

[Jes Lunde]

sig temmelig meget, så snart man kan se, at der er et folketingsvalg i umiddelbar nærhed, og hvis så folketingsvalget fortøner sig en lille smule, ja, så begynder kniven at komme frem igen, så går man hårdt til den. Vi har set det på overenskomstområdet, hvor man fik en meget smal løsning denne gang, forrige gang var man anderledes flot, og det var jo, fordi der var et folketingsvalg i sigte. Samme fornemmelse af, at et folketingsvalg ikke var så langt væk, må regeringen åbenbart have haft i december 1987, da den gik med til det såkaldte fingeraftryk – man måtte hellere være flink. Men nu mener man åbenbart, at der er et stykke tid til et valg, og så kan man tage kniven frem igen og skære ned i de ting, som man ellers havde indgået forlig om. Jeg synes, det er en uanstændig måde at opføre sig på over for de allersvageste stillede i befolkningen, de grupper, som er afhængige af, hvad der politisk bestemmes herinde.

Når vi fra SF's side foreslår en opregulering af disse overførselsindkomster, så er det ikke, fordi vi mener, at der er råd til hvad som helst og penge til hvad som helst, men vi har i forbindelse med behandlingen af finansloven i december fremlagt konkrete forslag til de forbedringer, som vi ønsker på dette område, og vi har selvfølgelig også fremlagt konkrete forslag til, hvordan de skal finansieres. Det er en finansiering, som fuldt ud giver balance, og som oven i købet med beregninger på Finansministeriets økonomiske model viste, at den samlede virkning af vores forslag var en forbedring af såvel statsfinansiering som betalingsbalance og beskæftigelse. Så det kan lade sig gøre ud fra en samfundsmæssig betragtning.

Det eneste, der er galt ved SF's forslag set ud fra regeringens synsvinkel, er altså det fordelingspolitiske. Det er det, at vi er villige til at tage nogle flere penge fra dem, der tjener aller mest i dette samfund, og give dem til de dårligst stillede. Det er det modsatte af regeringens filosofi, så det er dér, vandene skilles. Regeringens argument om, at det er samfundsmæssigt, der gør, at nu er det nødvendigt at skære ned for de dårligst stillede, er simpelt hen ikke rigtigt. Det er noget, regeringen gennemfører af rent politiske og ideologiske grunde.

Så spurgte hr. Henning Andersen: Hvordan vil de, der er modstandere af disse lovforslag, så opfylde deres løfter om skattelettelser? For SF's vedkommende er svaret nemt, vi har ikke

givet nogen løfter om skattelettelser, så enkelt er det. Vi mener, det er uvederhæftigt at komme med løfter om skattelettelser. Vi har så mange vigtige offentlige opgaver, vi har også så mange uløste offentlige opgaver, vi har et voldsomt underskud på betalingsbalancen, så det er urimeligt at love skattelettelser i øjeblikket. Hvis man skal love skattelettelser, så må det være, fordi det er meningen, at folk skal have noget ud af dem og ikke bare skal indbetale dem som brugerbetaling ved en anden kasse, for ellers er det jo galimatias.

Hvis det virkelig er meningen, at folk skal have noget ud af skattelettelserne i form af et øget privatforbrug, så gad jeg nok vide, hvor den ansvarlighed, der ellers lyder fra regeringsbænken over for betalingsbalancen, er blevet af. Der er ingen indre sammenhæng i det her, der er ingen logik i det, og derfor er det dybt uvederhæftigt at gå og love skattelettelser i øst og vest. Jeg synes, det er på tide, at man erkender det i denne debat; så kan vi komme langt videre i en saglig diskussion om, hvordan vi prioriterer de offentlige midler.

Skrumsager Skau (V):

Nu er hr. Jes Lunde jo økonom, og hr. Jes Lunde sagde jo også, at SF ikke går ind for skatenedsættelser, nærmest tværtimod, fordi SF har en meget lang ønskeseddel om nye aktiviteter, som man gerne vil have finansieret over skatterne.

Nu står vi alligevel over for at skulle finde midler til at betale for den forhøjelse, som vil ske – det er jo ikke en nedsættelse, vi taler om, det er en ren og skær forhøjelse – og derfor vil jeg gerne spørge hr. Jes Lunde: Hvor skal pengene komme fra? Skal man gennemføre nogle skatteforhøjelser for lønmodtagere, for andre i vores samfund, den erhvervsaktive del af den danske befolkning – er det den, der skal betale mere til den passive del af den danske befolkning? Det vil jeg gerne have et svar på.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg synes ikke, det klæder hr. Skrumsager Skau at tale så hvast om de passive i det danske samfund. Vi taler om pensionisterne, vi taler om dem, der har været på arbejdsmarkedet i 40 år, og som nu har trukket sig tilbage på grund af alder – det er de passive, som hr. Skrumsager